

Salholmarn, ett tragiskt öde!

En fruktansvärd olycka gjorde droskchauffören till eremit på Salholmen.

I denna koja bodde Karl Gustav Hansson i sin ensamhet i nästan fyra år på den lilla Salholmen utanför Muskö, Man kan idag se resterna av kojans.

Karl Gustaf Hansson från Rättvik hade flyttat till Sigtuna som trädgårdsarbetare. Därefter som "spårvägare" till Stockholm. Gifter sig och får en liten dotter. Får ett bättre jobb som droskchaufför och ser fram mot ett trivsamt liv i huvudstaden.

Då slår olyckan till!

På väg till jobbet en morgon backar han över sin hustru med droskan utanför huset, hon avlider direkt!

Han hade försovit sig på morgonen, i brådskan hade han glömt sin matsäck på bordet och hon sprang ut för att lämna över den!

Hela hans liv slogs i spillror på några ögonblick!

Han beslöt att dra sig undan civilisationen och leva i ensamhet med sin sorg. I en tidningsannons hittade han en öde ö till salu ute på Mysingen vid Muskö som han köpte för 600 kronor av Hem på Landet.

Karta över Mysingen norr om Muskö.

Han ackorderade ut sin dotter och våren 1927 kom han roende ut från Stockholm, iklädd sin chaufförsuniform, och slog sig ner på Salholmen. Där blev han boende i nästan fyra år i en stenkoja och levde på det som den lilla ön och havet omkring kunde bjuda.

Han avled i januari 1931.

Läs artikeln nedan om Salholmarn, den är sammanställd av Richard Roosvall och bygger på artiklar i Stockholmstidningen 21/11 1929 och i Musköbladet nr 2/1982, 1/1991 och 1/2001 samt samtal med öbor.

[Klicka här!](#)